

ПРОТОКОЛ

№ 306

гр. Силистра, 12.12.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – СИЛИСТРА в публично заседание на дванадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Люба Ст. Стоилкова

при участието на секретаря Галина Н. Йовчева
и прокурора Т. Д. Ж.

Сложи за разглеждане докладваното от Люба Ст. Стоилкова Гражданско дело
№ 20233400100220 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 11:00 часа се явиха:

ИЩЕЦ: Г. С. К. – редовно призован, явява се лично и с **АДВ. Т. С.**,
надлежно упълномощен и приет от съда от преди.

**ОТВЕТНИК: ПРОКУРАТУРАТА НА РЕПУБЛИКА
БЪЛГАРИЯ** – редовно призовани, явява се **ПРОКУРОР Т. Ж.**

ПО ДАВАНЕ ХОД НА ДЕЛОТО

АДВ. С. – Моля да се даде ход на делото.

ПРОКУРОРЪТ – Моля да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че не са налице процесуални пречки за даване ход на
делото, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

СЪОБЩАВА на страните доклада, като препраща към Определение №391/29.08.2023г., постановено по делото.

АДВ. С. – Аз се запознах с Вашия проекто-доклад и смятам, че той отговаря на спорния предмет по делото, коректно е разпределена доказателствената тежест за фактите, на които се позовавам в исковата молба. Това, което е отбелязано във Вашия доклад, свързано с първоначално заявената претенция против ВСС и необходимостта от евентуално разяснение защо не е насочена претенцията към Дуловски районен съд, ще коментирам с няколко думи:

Уважаема Г-жо Председател, нещата стоят по прост, за мене поне, начин. Предмет на исковата претенция е парично притезание, което в първоначалния си вариант в исковата молба съм обявил като солидарен дълг между двамата ответници, по отношение, на които е релевирана претенцията. Солидарните задължения са особен вид задължения, при които едно парично вземане, възникнало в полза на кредитора, е обезпечено с повече от едно имущество в лицето на двама или повече длъжника. Кредиторът не се интересува от това кой от солидарните длъжници ще изпълни. Самият факт на солидарност не променя размера на задължението, нито начина на неговото възникване. Правото на избор за това кой от солидарните длъжници ще бъде ответник в производството в осъдителната претенция е предоставено като избор единствено и само на кредитора. Неговото на солидарното задължение съдържание не се променя от обстоятелството, че претенцията е релевирана спрямо един от длъжниците, чието имущество е подчинено на претенцията на кредитора. Няма как да рефлектира твърдението ми за размера на обезщетението, след като е изоставена претенцията по отношение на правораздавателния орган, който в съответствие с разпоредбата на чл. 5 от Закона за отговорността на държавата, следва да понесе неблагоприятните последици от незаконния си акт. Разпоредбата на чл. 5 от Закона за отговорността на държавата е в пълен синхрон с тази, която е предвидена в чл. 53 от ЗЗД, като идеята на законодателя е очевидна – множество субекти, допринесли до резултат от непозволеното увреждане или до резултат от незаконните актове на прокуратурата и съда, отговарят солидарно, независимо от приноса им към този резултат. Този принос рефлектира в

т.нар. вътрешни отношения между солидарните длъжници и е предмет на съвсем друга правна фигура.

Така че, по мое мнение, не се налага промяна в исковата молба, нито в аргументацията ми за това какъв е размера на дължимото обезщетение за неимуществени вреди, следствие на прекратяване на производството по отношение на ВСС.

Водим двама свидетели.

ПРОКУРОРЪТ – Няма да взема отношение по изложението, направено от ищеца.

Нямам възражение по доклада на съда, нямам и доказателствени искания. Моля да бъдат приети тези, които са уважени от съда.

По доказателствата, **СЪДЪТ**

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА и прилага като надлежни доказателства по делото приложени към исковата молба писмени доказателства и подробно описани в нея, а именно копия от: Искане с правно основание чл. 64, ал. 1 НПК от Районна прокуратура – Силистра, ТО – Дулово с изх.№1049/10.04.2023г.; Жалба по реда на чл. 200 от НПК до ОП – Силистра; Протокол №92/11.04.2023г. по ЧНД№104/2023г. на ДРС; Писмо №467/11.04.2023г. от ОП – Силистра, ведно с Постановление на ОП – Силистра от 10.04.2023г.; Протокол №125/20.04.2023г. по ЧНД№162/2023г. на ОС – Силистра; както и изисканите от съда и депозираните по делото писмени доказателства, а именно заверени фотокопия на събраните до момента материали по ДП № 259 ЗМ - 79/2023г. по описа на РУ - Дулово, пр. пр. № 1049/2023г. по описа на РП – Силистра.

ПРИЛАГА към делото ЧНД №102/2023г. по описа на Районен съд Дулово и ЧНД №104/2023г. по описа на Районен съд Дулово.

ДОПУСКА до разпит водените от ищеца свидетели.

ПРИСТЪПВА към снемане самоличността на първия свидетел:

К. Г. С. – 18-годишен, неженен, неосъждан, син на ищеца.

СЪДЪТ предупреди свидетеля за наказателната отговорност, която носи на основание чл. 290 от НК. Същият обеща да говори истината пред съда.

АДВ. С. – Въпросите ми към свидетеля:

Заедно ли живеете със своя баща Г. К. или не?

СВИД. К. Г. С. – Не, но често се виждаме с него, почти всеки ден.

АДВ. С. – Между Вас има здрава синовна, респективно бащина връзка или не?

СВИД. К. Г. С. – Има.

АДВ. С. – Знаете за случилото се с баща Ви в началото на месец април 2023г. и ако да, какво знаете точно?

СВИД. К. Г. С. – Да, зная, че беше задържан.

Баща ми в рамките на два дни беше задържан два пъти.

Зная, че бяха го извикали в полицията и когато беше отишъл го задържаха. После знам, че го пуснаха и същата вечер пак го задържаха.

Когато го освободиха първия път от ареста, аз не присъствах на освобождаването му.

От чичо ми разбрах, че е повторно задържан.

Когато го освободиха втория път, аз присъствах, бях пред съда. Зная, че съдът го освободи. Тогава се видяхме с него и говорихме, но той беше доста тъжен поради причината, че го задържаха. След това, като се прибра вкъщи, се затвори вкъщи и не излизаше никъде. Не искаше да го виждат хората, защото всички го гледаха по различен начин, както и нас, децата му. Имам предвид, че го гледаха като престъпник, като изнасилвач. Той се срамуваше от това, че са го задържали, мислеше, че е правилно това и хората говореха много неща различни. Не искаше да излиза пред тях, да се среща с хора, даже и със семейството си не искаше да говори. Аз, когато отивах у тях, той се затваряше в стаята си. Общувахе с нас, но много по-малко, беше затворен в себе си, не се хранеше, както трябва и всички се притеснявахме. Баба постоянно казваше, че той не спи и аз, когато съм оставал, съм бил свидетел, че той просто стои на едно място. Това преди не се е случвало, нямало е такива неща, а само след задържането му. Освен това самочувствието му падна много надолу, дотолкова, че да не може да погледне децата си в очите. На мен лично хората нищо не са ми казвали, но съм чувал от хора, които са ми по-близки, че хората коментират за него за случилото се. Общото мнение на хората в селото спрямо баща ми се промени със сигурност, говореха, че е изнасилвач и т.н.

СЪДЪТ към свидетеля – А след освобождаването му промени ли се общественото мнение?

СВИД. К. Г. С. – Със сигурност, но не спряха коментарите, пак се говореше. Не можа да кажа, че са спрели, защото вече беше осъден и после го пуснаха.

АДВ. С. – В периода, в който той е бил в ареста, имаше ли някакви служебни ангажименти, които не успя да изпълни?

СВИД. К. Г. С. – Да, имаше – подготовката за сеитбата се прекъсна и се отложи за след 2-3 седмици, защото нямаше кой друг да направи това, а пък аз съм малък и не знам, нямам връзка с хората, които ни дават тор и т.н.

АДВ. С. – А да знаете здравословното му състояние по време на престоя в ареста дали е било повлияно по някакъв начин, разболял ли се е или не?

СВИД. К. Г. С. – Да, разболя се, когато беше в ареста, даже лично съм взел лекарства от аптеката и съм занесъл в ареста. Тогава баща ми кашляше, имаше главоболие и кашлица, грипно заболяване.

АДВ. С. – В тази връзка представям съдебномедицинска консултация, която е направена след подаване на исковата молба, след доста време и затова не е приложена към исковата молба.

Нямам други въпроси към свидетеля.

ПРОКУРОРЪТ – Нямам въпроси към свидетеля.

СЪДЪТ пристъпва към снемане самоличността на втория свидетел:

Л С. К. – 53-годишен, женен, неосъждан, брат на ищеца.

СЪДЪТ предупреди свидетеля за наказателната отговорност, която носи на основание чл. 290 от НК. Същият обеща да говори истината пред съда.

АДВ. С. – Въпросите ми към свидетеля:

В едно домакинство ли сте с Г. К.?

СВИД. Л С. К. – Не, но той ми е брат, в близки отношения сме.

АДВ. С. – Знаете ли какво се случи с Г. К. април месец тази година?

СВИД. Л С. К. – Станаха много лоши неща. Първо го натопах за изнасилване, вкарах го в ареста, после му платиха гаранцията и излезе. После аз дойдох да го прибирам, те пак са го задържали. Питам адвоката къде е, той каза, че пак са го задържали.

Това се отрази много зле на Г. и то не само на него, но и на нас, на всички. Той направо се затвори в себе си и не излизаше никъде. После като излезе от ареста, хората го гледаха все едно, че е някой престъпник и той се затвори в себе си. Той още е затворен в себе си и даже и с мен не говори. Затвори се в себе си и не говори той с никого.

АДВ. С. – Преди април месец 2023г. брат ти Г. имаше ли самочувствието на успял човек, на човек, който се радва на добро име в селото?

СВИД. Л С. К. – Да, той беше един от първите арендатори там, имаше голям авторитет, обаче с това всичко се срина. Обработваше земите, както трябва, сега вече хората го гледат като някой убиец.

АДВ. С. – Знаете ли дали нормално си почива, дали нормално се храни?

СВИД. Л С. К. – Не живеем с него в едно домакинство, но аз отивам да гледам възрастната си майка. Те живеят заедно с майка ми. И я питам нея за него как е и тя казва: „Не е добре. Не яде, нощно време не спи, чувам го как се разхожда в неговата стая“.

Той се затвори в себе си и не говори.

СЪДЪТ към свидетеля – А семейството Ви подкрепя ли го или задържането му беше повод за някакви караници, за неодобрение, от страна на Вас, на други близки, те как възприеха задържането?

СВИД. Л С. К. – Всички бяха в стрес. Той отричаше това, в което го

обвиняваха.

АДВ. С. – Знаете ли дали общото му здравословно състояние беше повлияно от ареста, разболя ли се по някакъв начин?

СВИД. Л С. К. – Да, в ареста се разболя, носихме му лекарства за грип.

АДВ. С. – А промяна в психическото му състояние забелязахте ли някаква?

СВИД. Л С. К. – Той се затвори, а не беше такъв човек. Той търси лекарска помощ, но не зная на какви лекари ходи.

АДВ. С. – Нямам други въпроси към свидетеля.

ПРОКУРОРЪТ – Нямам въпроси към свидетеля.

Не възразявам по приемането на представеното днес доказателство.

По доказателствата, **СЪДЪТ**

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА и прилага като надлежно доказателство по делото представеното в днешното съдебно заседание от страна на ищеца писмено доказателство съдебномедицинска консултация.

АДВ. С. – Нямам други искания.

ПРОКУРОРЪТ – Нямам други искания.

СЪДЪТ счете делото за изяснено от фактическа страна и

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО ПО СЪЩЕСТВО

АДВ. С. – Уважаема Г-жо Председател, не бих искал да Ви ангажирам с многословие. Смятам, че самата искова молба е пунктуално написана. В нея са изложени всеки един от фактите, които по мое мнение са относими към повдигнатия правен спор. Не споделям изразеното от ответника становище, че не е попълнен фактическия състав на онова правно основание, което е посочено като основание на претенцията, с която сте сезирани.

Считам за разумно да направя искане за писмени бележки, в които ще опиша моите разбирания за претенциите, които са съединени под формата на кумулативни искове и моля да определите срок, в който да представя писмените бележки.

ПРОКУРОРЪТ – Уважаема Г-жо Председател, също поддържаеме съображенията си, които сме изложили в отговора на исковата молба. Действително в случая ищецът е основал своите претенции на основание незаконно задържане в размер на 13 дни. От тази гледна точка предявеният иск е с правно основание чл. 2, ал. 1 от ЗОДОВ води до извода, че безспорно фактическия състав на отговорността по тази разпоредба не е осъществен изцяло. Да, самият факт на задържането е бил скрепен със съответните съдебни актове. Не така стои въпросът според нас обаче с наличието на доказателства, които да установяват действително претърпени вреди като пряк и непосредствен резултат от действията на прокуратурата в частност. Ищецът в своята претенция твърди, че от задържането му са настъпили отрицателни последици в емоционален, социален, здравословен, професионален план, които се изразяват в преживени притеснения, неудобства, стрес, уронен престиж, в накърняване на честта и достойнството, в zlepоставяне в обществото, като в случая липсват доказателства в тази насока. Събраните днес гласни доказателства в лицето на свидетелските

показания на допуснатите до разпит двама свидетели, аз считам, че близко родствените им и емоционалните им обвързаности на двамата свидетели с ищеца водят до немалка степен на преекспониране на реалното състояние на нещата. В случая, според нас, случая продължава да страна от липса на доказателства за претърпени вреди в интензитет, в който се представят в исковата молба. От друга страна не са представени абсолютно никакви доказателства от гледна точка, че Прокуратурата на Република България в частност да е извършвала спрямо ищеца действия извън правно регламентирания в хода на наказателното производство, което е приобщено към случая, който разглеждаме с Вас.

От тази гледна точка считаме, че исковата претенция за обезщетяване на неимуществени вреди, е недоказан, още повече в размера, който е претендиран пред Вас.

Поддържахме депозираните съображения, относно начина, по който би следвало да се формират бъдещите обезщетения за морални вреди въобще по смисъла на чл. 52 от ЗЗД и в заключение на което следва да отбележа, че размера на присъденото обезщетение, което следва да бъде определено на ищеца, в никакъв случай не следва да бъде източник на обогатяване, а действително да послужи за отстраняване на негативните последици, свързани с процесния арест.

От гледна точка на представената в днешното съдебно заседание съдебномедицинска консултация за развито заболяване по време на задържането на ищеца, аз считам, че същото не би могло да бъде прието като безспорно доказателство от гледна точка на това, че конкретното заболяване е в пряка причинна връзка със задържането на ищеца. Подобно заболяване може да бъде придобито по всякакви други причини или пък най-малкото тази съдебномедицинска консултация следва да се разглежда като евентуално за ангажиране на експертно становище под формата на съдебномедицинска експертиза, каквото искане в настоящия процес няма.

Предвид това, аз Ви моля да се съобразите с направените възражения относно размера на претендираните обезщетения от страна на ищеца и да се произнесете с Вашия съдебен акт.

АДВ. С. – РЕПЛИКА:

Не бих могъл да приема за сериозно твърдението на представителя на ОП – Силистра за това, че видите ли прокуратурата няма никакво съпричастие към резултата, който е допринесъл за претенцията за възстановяване на вредите, които са претърпени от моя доверител. Ако Вие се запознаете подробно с двете наказателни дела, ще видите, че между тях, между двете производства съществува упражнено право на жалба от страна на Г. К. против повторното му задържане от 72 часа, адресирана до ОП – Силистра, независимо от това, че обвинението беше формулирано и повдигнато в съботен ден, не знам по какви причини с такава скорост, но подадената жалба до ОП не бе разгледана по никакъв начин, поради това, че според съображенията на представителя на ОП – Силистра вече е образувано ЧНД, в рамките на което съдът ще се произнесе по искането на прокурора дали да бъде задържан отново под стража доверителя ми или не.

Поведението на тези правораздавателни органи, които е описано в исковата молба в крайна сметка на пръв поглед изглежда съобразено с разпоредбите на НПК, но Уважаема Г-жо Съдия, Вие сама ще се уверите в това, че едно е да изпълняваш своите професионални ангажименти, друго е да превишаваш границите на това, което ти е предоставено като компетентност.

Не еднократно пред разследващия полицаи, който повдигна повторно обвинение за притежаване на наркотични вещества и отглеждане на канабис се опитах да обясня, че изменението на повдигнато обвинение става по особен ред и че изменението не обуславя определяне на нова мярка за неотклонение, което бе погледнато лековато и с мотиви: „Това е така, защото ние сме решили, че е така“, се стигна до този резултат.

Не бих искал да кажа нищо друго, освен, че законът е хубаво нещо, но когато той се използва, за да се постига друга цел, това се превръща във враг на самия нормотворец – не това е целта на законодателя, когато приема един нормативен акт.

СЪДЪТ счете делото за изяснено от фактическа и правна страна и обяви, че ще се произнесе с решение в срок до 12.01.2024г.

ДАВА 10-дневен срок за писмени бележки.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 11,30 часа.

Съдия при Окръжен съд – Силистра: _____

Секретар: _____